

Vizita la medic

Florianruse

Furnicuța greșise
măiastru-ntâia oară,
iar șefa ei îi zise
"o vreme" să dispară...
"- Draga mea, regret nespus
căci fost-ai devotată
(muncii) ca un rar supus,
îns-ai facut-o lată."

Furnicuța-nțelese
că treaba-i foarte groasă,
de-aceea își alese
cel mai lung drum spre casă.
Spera să încropească
un plan de acțiune
prin care să renască
așa... ca prin minune.

Se-opri la un moment dat
și-ncercă să zâmbească
ca un clișeu expandat
gata să-nnebunească.

"- Ce naiba mă tot agit?"
(Se autopersifla)
"- Doar norocu-mi ce-a fugit,
prea curând, nu l-oi afla."

"- În plus, nu-s frumușică
și nici prea istetică,
sunt numai o furnică
complet călită-n frică."
(Frica de-a fi săpată,
de a fi devansată,
de-a fi concediată,
sau de-a fi o ratată,)

Apoi, ușor nevrotic,
ea-și aduse aminte
de-un procedeu hipnotic,
cu lux de amănunte...
(Un psihanalist, recent,
într-o carte, expuse

cum puteau fi-n pacient
sentimente induse...)

"- La medic deci, nenică!"
(Timp era de-o vizită...)

"- Să-mi dea o nouă frică -
frica de reușită!"

"- Ce chestie!" își spuse
(nicicând nu luase-n seamă
gândul ce-o străbătuse...):
"Nu scapi de ce ți-e teamă!"